

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s. Antonio [de] Pa. [sermo]. lxxxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Quarto fuit oleum, i. ḡra sp̄isseti que quāl
uis sit yna in essentia: tñ triplex est in esse
et id tripliciter vocat. Vocat em̄ ḡra
singularis p̄sonae que fuit in comparabilē ple-
nōtudo. Ioan. i. Plenū gratia et veritate.
Per hanc enim replet⁹ fuit om̄i ḡra et virtut⁹
te p̄ter fidem et spem. Scđo vocat ḡra
capitis; per quā est caput totius ecclesie.
Ephe. i. I p̄sum dedit caput sup omnē eccl̄
esiā q̄ est corpus ipsi⁹. Et sicut a capi⁹
te influunt in mēbris sensus et mor⁹ zc. sic
a chio in nos: q̄ de plenitudine eius oes
aceperim⁹. Terito dicit ḡra yntoni⁹: qua
fuit unita humanitas diuinitatis lux et il-
lud Joā. x. Ego et pater vñū sum⁹. Et id
notat ḡ oleum q̄ qd̄ fuit yncius ipse et nos.
p̄s. Propterea yncius te de⁹ de tuis oleo leti-
tie pre gloriis tuis. I. angelis et sanctis, p̄
elij. Et heb. x. Pater ergo ratio similitudine
dinaria p̄ter quā christus dicit lucerna.
Autoritas babs̄ Luē. xv. In parabola il-
la quā domin⁹ ponit de muliere dicens.
Quoniam multe habes dragmas decem si ḡ/
diderit dragmā yna: nonne accendit lucer-
nam et euerit domū et querit diligenter do-
nec inueniat zc. Declara sicut scripti post
fetū tri. dñica. xxii. sermo. h. gre. vi. Ita ḡ
lucerna fulgoris. i. chis̄ illuminauit et conti-
nue illuminat nos mirabiliter et multipliciter.
Ioā. j. Erat lux vera zc. Et Joā. viii.
Ego sum lux mundi. Sancti aut qui sunt
christi: ita p̄ceperunt et p̄cepimus lumen
christi: ut etiā altos suis exemplis illumina-
ment. propter qd̄ non solum dicuntur illumi-
nati: sed etiam lux Ephe. v. Eratis alii
quando tenebre: nū autem lux in domi⁹
no. Et Barth. v. Vos estis lux mundi.
non tamen dicuntur lucerna fulgoris an-
tonomastice: quia solus christus dicit hoc
modo lucerna: ye dictū est. Si illuminan-
do nos ad instar christi dicuntur nos illu-
minare: sicut lucerna: id est similes luceri-
ne non equales: sed similes. Cū ergo beat⁹
Albert⁹ fuerit magna lux christi et
homines multipliciter illuminauerit: ido
de eo dicit ibema. Sicut lucerna fulgor⁹
zc. Patet ibema. Pro introductione. Et
pro p̄lectione vero et complemeto sermo
notandū: q̄ beat⁹ Albertus quattuor
singulares radios emisit ad illuminandū
nos ad instar christi. propter quod dicitur.
alij. Pro introductione assumo mihi aucto-

Sicut lucerna zc.
Prim⁹ radi⁹ est pfecte obediētis
Sec⁹ pure sapientis
Terti⁹ p̄funde humilitatis
Quarte p̄ximalis charitatis.

Cin festo sancti Antonij de
Padua. Ser. LXXXIX.

Emōcaui et ve-
nit in me sp̄itus sapientie. Sap.
vij. Pro fundamento sermonis:
ocitur theologicalis questio.
Queris. Utrum sanctus Antonius scientiam
et sapientiam de rebus humanis et di-
uinis simul habuerit. Arguitur q̄ nō ait
p̄bs. scientie secant ut res. hoc est dividit
similiter scientiam subiectorum: q̄ res diuina et hu-
mane create et increase: summa diueritate
differt. Iḡ. nulla scientia / nulla sapientia /
simil pot est esse d̄ ytricq;. scđ. In oppositū
sanctus Antonius habuit sapientiam: sed sapien-
tia est rerū humanaꝝ diuinariꝝ scientia.
Ergo sanctus Antonius scientiam et sa-
pientiam de rebus humanis et diuinis si-
mul habuit: et sic questio manet pro ytricq;
pre dubia. Ad questionē respondēdū est
hā Bonaventura. super. iij. senten. disti. xxv.
in primo dubio ad litteram: q̄ sapientia ca-
pitur duplicitate. Uno modo capitur pro
p̄ter: sic sapientia dicitur cognitio causarum
altissimarum. Alio modo capitur cōmu-
niter: sic coprehenditur et includit cogni-
tionem omnium: et hoc modo dicit p̄bs: q̄
sapientis de qualibet re sicut ē inquirit cog-
no. Et Barth. v. Vos estis lux mundi.
non tamen dicuntur lucerna fulgoris an-
tonomastice: illas que sunt de creaturis: verum est illas
que sunt de creatore: et creaturis. Et
quoniam nomine hominis potest in ellis
gi omnis creatura cum ipse cum omnibus
comunicet: hinc est q̄ diffinitens sapientiam
dicit ipsam scientiam esse rerum diuinarum
et humanaꝝ: et est ceterarum rerum crea-
tarum. in quibus manifestatur summa sa-
pientia dei. Et per hoc solvitur argumentū
et concludit. q̄ sanctus Antonius habuit
simul sapientiam et scientiam: de rebus humanaꝝ
et diuinis. Iuxta p̄ba passimpta. et sic de
alij. Pro introductione assumo mihi aucto-

V. iij

In festo sc̄i Antonii de padua

ritate Jaco. s. Si quis vestrū indigeret sa/
cientia postuleret illa a deo, qui dat oībū
afuent: r̄ nō impropereat r̄ dabis ei. Vel
p̄ introductione dic: q̄d duplex est sapientia.
Vide in sermone beate Margarete.
Pro cuius intellectu norandum p̄sicut magis
gistra rerū experientia docet: quādo quis
vult aliquid habere recurrat ad illum qui
habet: nō autē ad eum qui non habet: q̄d
nemo dat qd̄ non habet. Non enim colligunt
de spinis vias: aut d̄ tribulis sic. Dat.
vñ. Cum autē aliquis p̄t habere aliquid
boni petendo a donatore: si nō petat negli-
gentie reus est. Dodo ad p̄positum. Ge-
ra sapientia a deo est: iuxta illud. Omnis
sapientia a dño deo est. Et cuz illo fuit sp:
et est ante eū. Eccl. j. ergo ab eo petenda:
aliōquin negligentiā impurata. Et ideo di-
cit Jacoby in autoritate allegata. Si q̄s
vestrū zc. Hoc ergo intelligens bñs An-
tonius om̄ne, s. sapientia esse a deo/tanq̄
a fonte infinita sapientie: qd̄ magnus dñs
et magna virtus eius: et sapientie eius nō
est numer: cupiens esse sapientem postula/
uit illam a deo: et ideo obtinuit illa. Ideo
dicit ipse in themate. Iunocauit zc. Nota
dum dicit. Venit in me spiritus sapiente
Iste spiritus est spiritus sanctus: qui est
fons habens qnq̄ r̄iuulos: sicut sunt qnq̄
sapientie: sive qnq̄ differēcie sapientiar̄.
Vide in sermone de beato Thoma de aqua/
no: et p̄sequere illas sicut ibi habef. Et ad
ap̄a eas ad beati Antonii/sicut infra di-
cetur. Prima sapientia apostolica que
constitut in voluntaria paupertate habuit
bñs Anto. Nota primo quō fuit orbi/
dus de ciuitate. Ulissibona d̄ regno poru/
gallie: et vocabat primo Fernandus. Et
voles paug esse voluntari: ingressus est
ordinem canonicoz regulariū bñi Augu/
stini aut̄ in altiori viuere paugrate in
gressus est ordinē minoz hoc modo. Lū/
em t̄p̄suo aliqui fr̄es minores cēnt mar/
tyrio coronati: ipse tanq̄ elephas cor san/
guine accensus desiderabat illū ingredi: vt
posset sanguinem etiā suū p̄ christi noīe efi/
fundere. Cum ḡ eset in quodā monaste/
rio sc̄e crucis de Colibria: venerūt quidā
fr̄ates minores/sicut soliti erant p̄ elemo/
nya postulando ad illud monasteriū. vñ
cū illis habitu colloquito bñs Anto. de/
morem preciolam zc.

liberauit habitū illuz assumere: et sic habi/
ta q̄uis cum difficultate licetis ab abba/
re assumptis habitū ordinis. b. Francisci.
Quidā autē canonice regulari illi mona/
steri sibi valde indignans. Vnde inq̄: qa/
forstan fance eris. Cum humilis inde
Antoni ait. Cum me serm audieris dū
vices collaudabis zc. Sedam sapientia
angelicā que nullū in virginali puris
rate habuit zc. Observauit enim se in mun/
ditia virginali/sicur diecū in sedē lectione
eludem. Et quia abstinentia est amica vir/
ginitati: quia Sine cerere et baccho friget
venus. Ideo vixit cum magna abstinentia
in pane et aqua: adeo ut interdū vixit se pos/
set sustentare p̄e nimia debilitate: vrodiſ
in sexta lectione. Tertiam sapientiam
phicam que constitut in diuinā charita
te habuit beat⁹ Antonius: quia deum fer/
uentissime diligebat: septu in diuinā cō/
templatione ipiūm deū feruentissime de/
siderans. Adeo etiā seruens fuit. vt mar/
tyrium p̄ fide ardenter appeteret ut dictū
est: unde ad saracenos traxit p̄ martyrio
suscepido: nisi dñs sua p̄uidetia hoc inv/
pediuisset resoluans ipsuz ad opa primis
fructuofloza: sicut habef in. v. lecti. Nota
erat quādo sine p̄missione p̄dicavit cuz
imēno feruore zc. postmodū vero semp
mirabilē feruore p̄dicauit zc. Quartā
sapientia theologica: que constitut in tregra/
li credulitate habuit etiā bñs Anton⁹.
Nota. Q̄ duplex est sapientia theologica.
Una que habef per rationes naturales:
et hec dicit Metaphysica. Altera que hab/
etur per revelationes diuinales: et hec di/
citur fides: in qua maxime p̄ualuit beat⁹
Anton⁹. In cuius signū magni claruit
miraculū que sunt argumenta magne si/
dei: quia fides pfecta est causa miraculoz
iuxta illud. Dat. xvij. Si habuerit fide
sicut granum sinapis diceret monti huic:
trans hinc et transibit: et n̄ibil impossibile
erit vobis. Dic aliqua miracula eius. In
ter que dic illud: quādo diabolus in pan/
cipio quadragesime ipsum voluit suffoca/
re: sed inuocato nomine p̄gini gloriose q/
uanuit zc. Quintam sapientia bñrobi/
cam. I. diuina que constitut in supernali cla/
ritate habuit beatus Anton⁹. Die eius
cū illis habitu colloquito bñs Anto. de/
morem preciolam zc.